

اعتبار پیش‌بین معدل دیپلم در پیشرفت تحصیلی

اسماعیل فخاریان^۱ MD، زهرا تقریبی^{*} MSc، فخرالسادات میرحسینی^۲

سیداصغر رسول‌نژاد^۳ PhD، حسین اکبری^۴ MSc، حسین عاملی^۵

^۱ دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

^۲ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

^۳ اداره تحصیلات تكمیلی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

^۴ دانشکده پیراپرشنی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

چکیده

اهداف. عملکرد تحصیلی دانشجویان پزشکی تبیین کننده کفايت حرفه‌ای آنها و متاثر از عوامل مختلف است. در این میان، یکی از عواملی که در پذیرش دانشجو مورد کم‌توجهی قرار گرفته، پیشینه تحصیلی است. لذا، این مطالعه به منظور بررسی نقش معدل دیپلم در تبیین عملکرد تحصیلی کلیه دانش‌آموختگان رشته پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی کاشان انجام گرفت.

روش‌ها. در این مطالعه مقطعی، کلیه دانش‌آموختگان پزشکی از سال ۱۳۸۲ تا ۱۳۶۵ (نفر) انتخاب شدند.داده‌ها به وسیله پرسشنامه‌ای حاوی

اطلاعات دموگرافیک، معدل کنلی دیپلم و پیشرفت تحصیلی (معدل هر یک از مراحل آموزش پزشکی و معدل کل دوره) جمع‌آوری و با استفاده از آزمون تی مستقل، همبستگی بیرون، آنالیز رگرسیون خطی دو متغیره، نقطه برش، حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری مثبت و منفی تحلیل شد.

یافته‌ها. بین معدل دیپلم با معدل هر یک از مراحل تحصیلی تفاوت معنی دار وجود داشت ($p < 0.01$): تفاوت معدل دیپلم با معدل کل دوره معنی دار نبود ($p > 0.76$). بالاترین همبستگی بین معدل دیپلم با معدل دوره علوم پایه مشاهده شد. بالاترین قدرت پیش‌بین، معدل دیپلم مربوط به تبیین معدل علوم پایه بود. معدل دیپلم برای تشخیص معدل هر یک از مراحل تحصیلی ویژگی زیادی داشت و بهترین ویژگی و ارزش اخباری مثبت مربوط به تشخیص معدل دوره کارآموزی بود.

نتیجه‌گیری. معدل دیپلم برای پیش‌بینی وضعیت تحصیلی اختصاصیت بالایی دارد و ارزش اخباری مثبت و منفی نسبتاً قابل قبول برخوردار است.

کلیدواژه‌ها: معدل دیپلم، عملکرد تحصیلی، پیشرفت تحصیلی، رشته پزشکی، اعتبار پیش‌بین

Predictive validity of high school grade average on educational progress

Fakharian E.^۱ MD, Tagharrobi Z.^{*} MSc, Mirhoseini F.^۲ MSc,
Rasoulinejad S. A.^۳ PhD, Akbari H.^۴ MSc, Ameli H.^۵ MSc

^{*} Nursing & Midwifery Faculty, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

^۱ Medical Faculty, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

^۲ Paramedical Faculty, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

^۳ Nursing & Midwifery Faculty, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

^۴ Health Faculty, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

^۵ Postgraduate Studies Office, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

Abstract

Aims. Academic performance of medicine students explain their professional merit and are influenced by various factors. One of these factors which is less appreciated in the admission of university students is educational background. So, this study was carried out in order to determine the predictive validity of high school grade average (HSGA) on the academic performance of medical alumni.

Methods. In this cross-sectional study, all the medical alumni of Kashan University of medical sciences (KAUMS) from 1986 to 2003 (n=586) were selected. The questionnaire including demographic data, HSGA and academic performance status was used. Data was analyzed using independent t-test, Pearson correlation coefficient, bivariate linear regression analysis, cut-off point, sensitivity, specificity, positive and negative predicative value.

Results. The difference between HSGA and the averages of each educational courses except final average of faculty were significant ($p < 0.01$). HSGA had highest correlation with basic sciences course average. The highest predictive validity coefficient of HSGA was related to basic sciences course. HSGA had high specificity for determination of academic performance. the best specificity and PPV were related to externship course.

Conclusion. HSGA is a specific test for prediction of academic performance; its PPV and NPV are almost acceptable and it can be used as a valid criterion for acceptance of students to medical schools.

Keywords: High School Grade Average, Academic Performance, Academic Achievement, Medical Major, Predictive Validity

مقدمه

معیار تا چه اندازه می‌تواند نتیجه عمل مهمتری را در آینده پیش‌بینی کند. اعتبار انواع مختلف دارد، نوعی از آن اعتبار معياری است و اعتبار پیش‌بینی یکی از اقسام اعتبار معياری است [۲۲]. اگر معدل هر یک از مراحل تحصیل در دوره آموزش پژوهشکی عمومی به عنوان معیار پیشرفت تحصیلی فرض شود، این سوال مطرح است که انتخاب دانشجو بر اساس معدل دپیلم تا چه اندازه از اعتبار لازم برخوردار است و آیا می‌تواند معیار پیش‌بینی کننده ایده‌آل برای پیشرفت تحصیلی باشد؟ لذا، به منظور پاسخ‌گویی به این سوال، مطالعه‌ای با هدف بررسی نقش معدل دپیلم (به عنوان متغیر مستقل) در تبیین عملکرد تحصیلی دانشجویان پژوهشکی (به عنوان متغیر وابسته) روی کلیه دانش‌آموختگان تا رشته پژوهشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی کاشان از سال ۱۳۶۵ تا انتهای ۱۳۸۲ انجام گرفت. باشد که نتایج تحقیق موجبات بهبود در برنامه‌های گزینش دانشجو و عملکرد سیستم‌های آموزشی را فراهم سازد.

روش‌ها

مطالعه حاضر مطالعه‌ای توصیفی از نوع مقطعی است که در آن کلیه دانش‌آموختگان رشته پژوهشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی کاشان از سال ۱۳۶۵ تا انتهای ۱۳۸۲ که از طریق کنکور سراسری پذیرش شده و جهت ثبت‌نام مراجعه کرده بودند انتخاب شدند؛ دانشجویانی که به دانشگاه‌های دیگر انتقالی گرفته بودند و دانشجویانی که از سایر دانشگاه‌ها مهمنان شده بودند؛ در مطالعه دخالت داده نشدن. دانشجویانی که از سایر دانشگاه‌ها انتقالی گرفته بودند، جز نمونه‌های مطالعه ممنظور گردیدند. در مجموع ۵۸۶ نفر به صورت سرشماری انتخاب و اطلاعات براساس مستندات موجود در آموزش کل دانشگاه و آموزش دانشکده به وسیله پرسشنامه‌ای مشتمل بر اطلاعات دموگرافیک، پیشینه تحصیلی (معدل کتبی دپیلم) و پیشرفت تحصیلی (معدل هر یک از دوره‌های علوم پایه، فیزیوپاتولوژی، کارآموزی و کارورزی و کل دوره) توسط کارشناسان آموزش جمع‌آوری گردید. جهت محترمانه نگهداشتن اطلاعات برای هر پرسشنامه با توجه به سال ورود هر فرد یک کد اختصاص داده شد. لازم به ذکر است قبل از اجرا اعتبار صوری پرسشنامه به تایید همکاران هیات‌علمی رسید. با استفاده از نرم‌افزار SPSS 11 جهت بررسی همبستگی بین معدل دپیلم و عوامل تعیین‌کننده پیشرفت تحصیلی (معدل هر یک از مراحل) از ضریب همبستگی پیرسون، جهت مقایسه معدل دپیلم با معدل هر یک از مراحل تحصیلی و معدل کل دوره از آزمون T مستقل؛ و به منظور تعیین اعتبار پیش‌بینی معدل دپیلم و میزان سهم آن در تبیین عملکرد تحصیلی در دوره‌های مختلف، از آنالیز رگرسیون دو متغیره، نقطه برش، حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری مثبت و منفی استفاده شد. لازم به ذکر است با توجه به وضعیت داده‌های موجود، نظرخواهی از همکاران هیات‌علمی و قوانین و مقررات آموزشی ایران نقطه برشی با بهترین حساسیت و ویژگی انتخاب شد و در هر بخش در تجزیه و

ارزشیابی جز اجتناب‌ناپذیر فرایند آموزش است. ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، یکی از انواع مهم ارزشیابی آموزشی است [۱]. با توجه به تعاریف ارایه شده، پیشرفت‌تحصیلی متأثر از عوامل مختلف باشد و ضعف متفاوت است [۲، ۳، ۴]. در این زمینه در جهان از جمله ایران تحقیقات متعدد در رشته‌ها و مقاطع تحصیلی مختلف انجام شده که در آنها تاثیر عواملی همچون وضعیت تاھل [۵، ۶، سهمیه قبولی [۷، ۸، ۹] محل سکونت [۵، ۶]، سابقه و وضعیت اشتغال و مدت زمان اشتغال در فعالیت‌های مرتبط با رشته تحصیلی، استقلال مالی دانشجو، طبقه‌بندی اجتماعی، سواد والدین، سطح درآمد خانواده، رضایت دانشجو از خدمات و محیط دانشگاه، استعداد و سبک‌های یادگیری [۱۰]، انتظارات و حمایت والدین [۱۱]، بعد خانوار، رتبه تولد، جنسیت، تعداد فرزند [۶، ۱۲، ۱۳]، سن [۱۴، ۱۵]، شرایط روحی و روانی، میزان علاقه به رشته تحصیلی، رتبه کنکور ورودی [۶، ۹]، تأخیر در ورود به دانشگاه، فاصله زمانی بین دو مقطع تحصیلی [۵]، معدل مقاطع تحصیلی قبلی [۶، ۸]، وضعیت مالکیت دانشگاه [۱۶] و غیره بررسی شده است.

نظر به اینکه برنامه دوره دکترای عمومی پژوهشکی در ایران شامل دروس عمومی و مراحل: (۱) علوم پایه (۵ ترم)، (۲) فیزیوپاتولوژی (۲ ترم)، (۳) کارآموزی بالینی (۲۰ ماه)، (۴) کارورزی (۱۸ ماه) است؛ و صرف‌نظر از پایان‌نامه دانشجویان موقوفند در پایان مرحله اول در امتحان جامع علوم پایه و در پایان مرحله کارآموزی در امتحان جامع پیش‌کارورزی شرکت نمایند و قبولی در هر یک از این امتحانات شرط ورود به دوره بعدی است؛ در مطالعات انجام شده در خصوص پیشرفت‌تحصیلی دانشجویان پژوهشکی در ایران، وضعیت نمرات اکتسابی در این دوره‌ها به طور جداگانه یا ترکیبی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. یکی از عواملی که در بسیاری از این مطالعات به آن پرداخته شده، فاکتورهای قبل از ورود به دانشگاه و به عبارت خاص تر عملکرد تحصیلی قبلی است؛ عامل مهمی که تاثیر مثبت آن را بسیاری از پژوهش‌های پیشین تایید کرده‌اند [۸، ۱۳، ۱۷، ۱۸، ۱۹]. حتی در برخی از تحقیقات، بعد از برنامه‌ریزی‌های آموزشی، عملکرد تحصیلی را بیشتر متأثر از عملکرد قبل از دانشگاه قید کرده‌اند [۵]. فلاحت‌زاده با اشاره به وجود همبستگی مثبت بین معدل دپیلم و نتایج امتحانات مقاطع مختلف در دوره آموزش پژوهشکی عمومی، معدل دپیلم را به عنوان معیار مناسب جهت انتخاب دانشجویی پژوهشکی معرفی کرده [۸] و مشکانی نیز براساس یافته‌های خود به این مهم تاکید نموده است [۲۱]. با توجه به فواید پیش‌بینی عملکرد تحصیلی در برنامه‌ریزی‌های آموزشی و اظهارنظرهای متفاوت در ارتباط با لحاظ نمودن اهمیت پیشینه تحصیلی در گزینش دانشجو، ارزیابی نقش معدل دپیلم در تبیین عملکرد تحصیلی دانشجویان لازم است. یکی از ویژگی‌های مهم آزمون‌ها و معیارهای مربوط به گزینش دانشجو، اعتبار پیش‌بینی آن آزمون‌ها است؛ یعنی لازم است مشخص شود یک آزمون یا یک

دومتغیره استفاده شد که نتیجه در جدول ۱ ارایه شده است. جدول گویای آن است که معدل دیپلم بالاترین قدرت پیش‌بینی را در ارتباط با معدل دوره علوم‌پایه دارد و می‌تواند به تنها ۳۷٪ از واریانس آن را تبیین نماید. جدول ۲ حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری مثبت و منفی آزمون معدل دیپلم را در تشخیص معدل دوره‌های مختلف نشان می‌دهد. جدول مزبور بیانگر آن است که بهترین ویژگی و ارزش اخباری مثبت مربوط به تشخیص معدل دوره کارآموزی از روی معدل دیپلم با اختصاصیت ۹۲/۶٪ و PPV ۹۸/۷٪ است.

جدول (۲) حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری مثبت و منفی آزمون معدل دیپلم برای تشخیص معدل در هر یک از مراحل تحصیلی در دوره آموزش پژوهشی عمومی

				NPV		PPV		حساسیت ویژگی		آزمون ←		↓ مراحل تحصیلی	
۹۷/۱	۳۵/۵	۸۲/۴	۷۹/۶	۷۸	۴۳	≤۱۴							علوم پایه
			۳۶۴	۱۱	≥۱۴/۰۱								
۹۷/۵	۲۵/۴	۶۹/۵	۸۵/۲	۱۳۵	۴۶	≤۱۴							فیزیو
			۳۰۷	۸	≥۱۴/۰۱								پاتولوژی
۹۸/۷	۲۵/۴	۶۶/۷	۹۲/۶	۱۴۷	۵۰	≤۱۵							کارآموزی
			۲۹۴	۴۱	≥۱۵/۰۱								
۹۶/۶	۱۷/۸	۵۱/۷	۸۵/۲	۲۱۳	۴۶	≤۱۷/۵							کارورزی
			۲۲۸	۸	≥۱۷/۵۱								
۹۷/۱	۲۹/۷	۷۸/۹	۷۹/۳	۱۰۹	۴۶	≤۱۵							کل دوره
			۴۰۷	۱۲	≥۱۵/۰۱								

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاکی از اعتبار آزمون معدل دیپلم در پیش‌بینی وضعیت تحصیلی بخصوص در دوره علوم‌پایه بود. مشخص شد معدل کتبی دیپلم با معدل کل دوره تحصیل در رشته‌پژوهشی عمومی همبستگی نسبتاً متوسط دارد. این یافته‌ها برخی از مطالعات مطابقت دارد [۸]. در مطالعه حاضر شدیدترین همبستگی بین معدل دیپلم با معدل دوره علوم‌پایه مشاهده شد. بالاترین قدرت پیش‌بینی معدل دیپلم نیز مربوط به معدل دوره علوم‌پایه بود. به نظر می‌رسد علت آن فاصله زمانی کوتاهتر با مقطع تحصیلی قبلی و سنتیتی بیشتر دروس ارایه شده در این دوره با دروس دوره دیبرستان باشد. در پژوهش آصفزاده مشخص گردید بین معدل کتبی دیپلم، معدل امتحانات داخلی و نمره امتحان جامع علوم‌پایه همبستگی مثبت وجود دارد و پیشینه تحصیلی دانشجویان در دوره دیبرستان با پیشرفت‌تحصیلی آنها رابطه مستقیم دارد؛ لذا، این مطالعه می‌تواند موجد نتایج پژوهش فعلی باشد [۲۳]. خلدی نیز بر اساس یافته‌های خود مطرح کرده معدل دیپلم برای تعیین وضعیت دانشجوی پژوهشی در مقاطع اولیه تحصیلی معیار بهتری است [۲۴]. در پژوهش فعلی پس از معدل دوره علوم‌پایه، شدیدترین همبستگی بین معدل دیپلم با معدل کل دوره تحصیل پژوهشی مشاهده شد. به علاوه معدل دیپلم با معدل کل دوره تفاوت معنی‌دار نشان نداد.

تحلیل‌های آماری مواردی دخالت داده شدند که اطلاعات مربوط به وضعیت آنها در حیطه مورد نظر کامل بود و در کلیه تحلیل‌ها نیز سطح معنی‌داری $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

جدول (۱) آنالیز رگرسیون دو متغیره بررسی نقش معدل دیپلم در تبیین معدل در مراحل مختلف دوره آموزش پژوهشی عمومی

R2	P Value	t	B	مدل
			Constant	متغیر وابسته:
			۹/۱۳۶	معدل علوم پایه
۰/۳۶۹			$p < 0.0001$	معدل دیپلم
			۱۶/۹۹	متغیر مستقل: معدل دیپلم
			$p < 0.0001$	$0/384$
			Constant	متغیر وابسته:
			۹/۵۶۳	معدل
۰/۲۳۸			$p < 0.0001$	فیزیوپاتولوژی
			۱۲/۴۳	معدل دیپلم
			$p < 0.0001$	متغیر مستقل: معدل دیپلم
			$0/333$	$0/272$
			Constant	متغیر وابسته:
			۱۱/۱۷۳	معدل کارآموزی
۰/۲۵۲			$p < 0.0001$	معدل دیپلم
			۱۲/۹۰	متغیر مستقل: معدل دیپلم
			$p < 0.0001$	$0/160$
			Constant	متغیر وابسته:
			۱۴/۸۱۷	معدل کارورزی
۰/۱۵۰			$p < 0.0001$	معدل دیپلم
			۹/۳۳	متغیر مستقل: معدل دیپلم
			$p < 0.0001$	$0/281$
			Constant	متغیر وابسته:
			۱۱/۳۵۹	معدل کل دوره
۰/۳۳۱			$p < 0.0001$	معدل دیپلم
			۱۶/۸۱	متغیر مستقل: معدل دیپلم
			$p < 0.0001$	$0/488$

نتایج

از کل واحدهای پژوهش ۳۹۷ نفر (۶۷/۷٪) نفر (۵/۵٪) مذکور، ۳۲ نفر (۵/۵٪) متاهل و ۷۵ نفر (۱۲/۸٪) بومی بودند. سن آنها در بدو ورود به دانشگاه مناطق استفاده نموده بودند. سه آنها در بدو ورود به دانشگاه در ۲۰/۸۸±۳/۵۲ سال و معدل کتبی دیپلم آنها ۱۵/۶±۲/۲۵ بود. معدل دوره‌های علوم‌پایه، فیزیوپاتولوژی، کارآموزی، کارورزی و معدل کل به ترتیب $15/42\pm 1/47$ ، $15/13\pm 1/53$ ، $14/60\pm 1/53$ ، $15/42\pm 1/5$ و $17/31\pm 0/95$ بود. همبستگی بین معدل دیپلم با معدل دوره علوم‌پایه، فیزیوپاتولوژی، کارآموزی، کارورزی و کل دوره به ترتیب $0/607$ ، $0/502$ ، $0/387$ و $0/575$ بود ($p < 0.0001$). با مقایسه معدل دیپلم با هر یک از عوامل تعیین‌کننده پیشرفت‌تحصیلی (معدل دوره‌های مختلف) فقط تفاوت با معدل کل دوره از نظر آماری معنی‌دار نبود ($p=0/76$) و در مورد بقیه عوامل تفاوت معنی‌دار مشاهده شد ($p < 0/01$). به منظور تعیین سهم معدل دیپلم در تبیین معدل کل به ترتیب $0/489$ از مراحل تحصیلی در دوره آموزش پژوهشی از آنالیز رگرسیون خطی

تشکر و قدردانی: پژوهشگران از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علومپزشکی کاشان و کلیه کارشناسانی که در جمع‌آوری اطلاعات همکاری داشتند قدردانی به عمل می‌آورند.

منابع

- ۱- سیف علی‌اکبر. اندازه‌گیری سنجش و ارزشیابی آموزشی. ویرایش سوم. تهران: انتشارات دوران؛ ۱۳۸۲.
- ۲- مطلق محمدساماعلی، الهامپور حسین، شکورنیا عبدالحسین. علل مشروط شدن دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی چندی‌شاپور اهواز. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی. ۹۱-۹۰؛(۱):۱۳۸۷.
- ۳- رنجبر محمود، محمودی میترا، بزرگی محمود. بررسی وضعیت تحصیلی فارغ-التحصیلان دانشگاه علوم پزشکی مازندران طی سال‌های ۳۶۷-۸۲. آموزش در علوم پزشکی (ویژه‌نامه). ۱۳۸۴؛(۱۴):۴۷.
- ۴- خزاعی زهره، خزاعی طبیه، بابایی میثم. بررسی روند تحصیلی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بیرون‌جند در مقطع علوم پایه. گامهای توسعه در آموزش پزشکی. ۱۳۸۷؛(۲):۵۱-۴۸.
- ۵- الهامپور حسین، مطلق محمدساماعلی، شکورنیا عبدالحسین. تبیین عملکرد تحصیلی دانشجویان دانشگاه چندی‌شاپور توسط متغیرهای پیش‌بین روانی، اجتماعی، تحصیلی و خانوادگی. آموزش در علوم پزشکی (ویژه‌نامه). ۱۳۸۴؛(۱۴):۱۸۴-۵.
- ۶- تمنایی فر محمدرضا، نیازی محسن، امینی محمد. بررسی مقایسه‌ای عوامل موثر بر افت تحصیلی دانشجویان مشروط و ممتاز. دانشور رفتار. ۱۳۸۷؛(۲۴):۵۲-۳۹.
- ۷- عدالت‌خواه حسن، جهانگیری سیفالله، خان‌بابازاده مژگان، امانی فیروز، هاشمی‌لر مازیار. وضعیت تحصیلی دانش‌آموختگان دانشگاه علوم پزشکی اردبیل. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی. ۱۳۸۴؛(۲۵):۵-۱۹۳.
- ۸- فالاح‌زاده محمدمحمدی، رضایی ریتا. بررسی همبستگی برخی از فاکتورهای پیش‌دانشگاهی با عملکرد تحصیلی و موفقیت دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شیراز. مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز. ۱۳۸۴؛(۴):۵-۲۰.
- ۹- رئوفی محمدياقر، صداقت کامران، حنایی جلال، خدادادی خداداد، نظری مهدی، پوزش شهین‌دخت، و همکاران. عوامل فردی و خانوادگی موثر بر افت تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تبریز در سال تحصیلی ۱۳۸۳-۸۴. مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز. ۱۳۸۵؛(۴):۵-۱۱۳.
- 10- Schmid C, Abell P. Demographic risk factors, study patterns and campus involvement as related to student success among Guilford technical community college students. *Community Coll Rev*. 2003;31(1):1-16.
- 11- Walker K, Satterwhite T. Academic performance among African American and Caucasian college students: Is the family still important?. *Coll student J*. [internet]. 2002 Mar [cited 2009, Apr 9]. Available from: http://findarticles.com/p/articles/mi_m0FCR/is_1_36/ai_85007775?tag=artBody;coll1.
- 12- Green BN, Johnson CD, McCarthy K. Predicting academic success in the first year of Chiropractic College. *J Manipulative Physiol Ther*. 2003;26(1):40-6.
- 13- Arulampalam W, Naylor R, Smith J. Factors affecting the probability of first year medical student drop-out in the UK. *Med Educ*. 2004;38(5):492-503.
- 14- Kay-Lambkin F, Pearson SA, Rolfe I. The influence of admission variables on first year medical school performance. *Med Educ*. 2002;36(2):154-9.
- 15- James D, Chilvers C. Academic & non-academic predictors of success on the Nottingham undergraduate medical course. *Med Educ*. 2001;35(11):1056-64.
- 16- Mills C, Heyworth J, Rosenwax L, Carr S, Rosenberg M. Factors associated with the academic success of first year

بعنی تاثیر پیشینه تحصیلی بر وضعیت کلی تحصیل در رشته‌پزشکی تایید گردید. این یافته در راستای نتایج بسیاری از مطالعات قبلی است [۴، ۱۸، ۱۹، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸].

برخی محققین علت عدم پیشرفت‌تحصیلی را در دانشجویانی که از پیشینه تحصیلی ضعیف برخوردارند، عدم آشنایی با مهارت‌های مطالعه قید کرده‌اند و در این راستا به ضرورت آموزش اینگونه مهارت‌ها به خصوص برای دانشجویان جدیدالورود تاکید نموده‌اند [۶]. البته فرینگ تاثیر پیشینه تحصیلی را بر عملکرد تحصیلی در دانشگاه تایید نکرده است [۲۹]. لازم به ذکر است /ساماعیلی ضمن تاکید بر تاثیر معدل مقاطع تحصیلی قبلی بر پیشرفت تحصیلی اذعان داشته که عدم ساختیت بین رشته و گرایش تحصیلی در مقطع فعلی و قبلی امکان موققیت را کاهش می‌دهد [۳۰].

تحقیق حاضر نشان داد که آزمون معدل دیپلم برای تشخیص معدل هر یک از مراحل تحصیلی در دوره پزشکی عمومی از حساسیت بسیار پایین اما از ویژگی بسیار زیاد برخوردار است. یعنی آزمون معدل دیپلم افراد موفق را در طول دوره تحصیل پزشکی بهتر شناسایی می‌کند. نظر به اینکه پژوهشگران قصد دارند آزمون معدل دیپلم را به عنوان یک معیار برای گرینش دانشجو در رشته پزشکی معرفی کنند، در واقع می‌خواهند تا با استفاده از آن افرادی که احتمال موفقیت‌شان در طول دوره تحصیلی بیشتر است را شناسایی نمایند؛ به نظر می‌رسد در این مطالعه شاخص ویژگی بر ضریب حساسیت ارجح باشد. از طرفی چون ارزش اخباری بیش از حساسیت و ویژگی تعیین کننده اعتبار آزمون است، در این مطالعه ارزش اخباری مثبت و منفی آزمون معدل دیپلم نیز محاسبه شده است که این دو شاخص محاسباتی نیز نشان‌دهنده اعتبار قابل قبول این آزمون هستند. بهترین نتیجه مربوط به تشخیص معدل کارآموزی از روی معدل دیپلم با PPV معادل ۶/۹۲٪ است یعنی احتمال عدم موفقیت در دوره کارآموزی بالینی (۱۵٪) در افرادی که معدل دیپلم‌شان دوازده یا کمتر است ۶/۹۲٪ است. بالاترین ارزش اخباری منفی نیز مربوط به تشخیص معدل دوره علوم پایه از روی معدل دیپلم با NPV معادل ۴/۸۲٪ بود؛ یعنی احتمال موفقیت در دوره علوم پایه (۰/۱۴٪) در افرادی که معدل دیپلم‌شان بالای ۱۲ است ۴/۸۲٪ است. در کل نتایج دال بر آن بود که بین معدل دیپلم با عوامل تعیین کننده پیشرفت‌تحصیلی همیستگی با شدت متوجه وجود دارد. آزمون معدل دیپلم یک تست خاص است و از ویژگی زیاد و ارزش اخباری مثبت و منفی نسبتاً قابل قبول برخوردار است؛ در واقع یک ابزار معتبر برای پیش‌گویی موفقیت‌تحصیلی در آینده است. بنابراین به نظر می‌رسد که معدل دیپلم در مرحله اول می‌تواند به عنوان یک معیار در گرینش دانشجویان پزشکی مورد استفاده قرار گیرد و در مراحل بعدی برای برنامه‌ریزان آموزشی این امکان را فراهم می‌کند تا بتوانند برای بهبود عملکرد دانشگاه و برنامه‌ریزی‌های آموزشی راهبردهایی را پیش‌بینی و اجرا کنند.

- ۲۴- خلدی ناهید. پیش‌بینی نمرات آزمون جامع علوم‌پایه با استفاده از متغیرهای پیشینه تحصیلی دانشجویان علوم پزشکی شاهد. پژوهش در علوم پزشکی (ویژه‌نامه). ۱۳۷۷:۱۳۷۷-۱۵۹:۳.
- ۲۵- Karemra D, Reuben LJ, Sillah M. The effects of academic environment and background characteristics on student satisfaction and performance: The case of South Carolina State University's School of Business. Coll Student J [internet]. 2003 Jun [cited 2009, Apr 4]. Available from: URL:http://findarticles.com/p/articles/mi_m0FCR/is_2_37/ai_103563753/?tag=content;col1.
- ۲۶- Iramaneerat C. Predicting academic achievement in the medical school with high school grades. J Med Assoc Thai. 2006 Sep;89(9):1497-505.
- ۲۷- هزاوه‌ئی سیدمحمد‌هدی، فتحی یدالله، شمشیری مهری. بررسی برخی علل مشروطی از دید دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال ۸۰-۸۱. گام‌های توسعه در آموزش پزشکی. ۱۳۸۵:۴۲-۳۳.
- ۲۸- Parker GB. On our selection: Predictors of medical success. Med J Aust. 1993;158(11):747-51.
- ۲۹- Fearing AD. Predictors of academic performance for minority baccalaureate nursing students [Dissertation]. Illinois: Illinois state university; 1995.
- ۳۰- اسماعیلی میرا. بررسی رابطه برخی عوامل موثر در موفقیت تحصیلی دانشجویان بورسیه اعزامی به خارج از کشور در دوره دکتری از سال ۷۰-۷۵ [پایان-نامه کارشناسی ارشد]. تهران: دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه شهید بهشتی؛ ۱۳۷۶.
- health science students. Adv Health Sci Educ Theory Pract. 2009;14(2):205-17.
- ۱۷- روبداری مسعود، شریعتی راحله. نقش عوامل آموزشی دموگرافیک دانشجویان پزشکی زادهان در امتحان جامع علوم‌پایه. آموزش در علوم پزشکی. ۱۳۸۱:۳۴-۳۲.
- ۱۸- Garavalia LS, Gredler ME. Prior achievement, aptitude and use of learning strategies as predictors of college student achievement . Coll Student J [internet]. 2002 Dec [cited 2009, May 5]. Available from: http://findarticles.com/p/articles/mi_m0FCR/is_4_36/ai_96619969/?tag=content;col1.
- ۱۹- Sandow PL, Jones AC, Peek CW, Courts FJ, Watson RE. Correlation of admission criteria with dental school performance and attrition. J Dent Educ. 2002;66(3):385-92.
- ۲۰- Frischenschlager O, Haidinger G, Mitterauer L. Factors associated with academic success at Vienna medical school. Croat Med J. 2005;46(1):58-65.
- ۲۱- Meshkani Z. High school achievement as a predictor for university performance. J Med Educ. 2004;5(1):11-2.
- ۲۲- حاجیان کریم‌الله. اعتبار پیش‌بین دروس اختصاصی آزمون ورودی دانشگاه در موفقیت دانشجویان پزشکی در امتحان جامع علوم‌پایه. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین. ۱۳۷۹:۷-۳.
- ۲۳- آصفزاده سعید، آتشناک حسین. ارزیابی همبستگی نمرات آزمون جامع علوم پایه با آزمون‌های داخلی و زمینه تحصیل دانشجویان پزشکی. پژوهش در علوم پزشکی (ویژه‌نامه). ۱۳۷۷:۳-۱۴۳.